

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

IV. ÚS 597/2012-25

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 26. apríla 2013 v senáte zloženom z predsedu Jána Lubyho, zo sudkyne Ľudmily Gajdošíkovej a sudcu Ladislava Orosza v konaní o sťažnosti R. O., B., zastúpeného advokátom JUDr. I. P., B., ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava II v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C/14/05, za účasti Okresného súdu Bratislava II, takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo R. O. na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava II v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C/14/05 p o r u š e n é b o l i .

2. R. O. p r i z n á v a finančné zadost'učinenie v sume 2 000 € (slovom dvetisíc eur), ktoré mu je Okresný súd Bratislava II p o v i n n ý zaplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

3. Okresný súd Bratislava II je p o v i n n ý uhradiť R. O. trovy konania v sume 323,50 € (slovom tristodvadsaťtri eur a päťdesiat centov) na účet jeho právneho zástupcu JUDr. I. P., B., do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Vo zvyšnej časti s'ťažnosti n e v y h o v u j e .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 22. júna 2012 doručená s'ťažnosť R. O., B. (ďalej len „s'ťažovateľ“), zastúpeného advokátom JUDr. I. P., B., ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava II (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C/14/05 (ďalej len „napadnuté konanie“).

Z obsahu s'ťažnosti vyplýva, že s'ťažovateľ v čase podania s'ťažnosti bol účastníkom konania vystupujúcim v procesnom postavení žalobcu, v ktorom sa žalobou proti obchodnej spoločnosti A., a. s., B. (ďalej len „žalovaná v 1. rade“), a proti Ing. M. Z. (ďalej len „žalovaný v 2. rade“) domáhal zaplata sumy, ktorá mala byť kompenzáciou za ťažkú ujmu na zdraví, ktorá mu vznikla v dôsledku dopravnej nehody.

S'ťažovateľ v s'ťažnosti odôvodnil namietané porušenie označených práv takto: „Prvé pojednávanie vo veci sa uskutočnilo dňa 25. 10. 2005. Navrhovateľ- s'ťažovateľ i právny zástupca navrhovateľa boli prítomní hlavného pojednávania. Pojednávanie bolo odročené

na deň 12. 01. 2006. Následne druhé pojednávanie vo veci sa uskutočnilo dňa 12. 01. 2006, ktoré bolo odročené na termín 23. 02. 2006 z dôvodu neprítomnosti odporcu v 2. rade. Na následnom pojednávaní dňa 23. 02. 2006 bolo predmetné konanie odročené na neurčito, z dôvodu práceneschopnosti zákonného sudcu. Ďalšie pojednávanie sa konalo dňa 13. 04. 2006. Následne bolo pojednávanie dňa 09. 05. 2006. Informatívny výsluch bol vykonaný až dňa 14.09.2011, teda o cca 3,5 roka. Pojednávania dňa 24. 11. 2011 sa nezúčastnil navrhovateľ z dôvodu epileptických záchvatov, prítomní boli ale jeho právni zástupcovia. Dňa 14. 02. 2012 navrhovateľ čiastočne späťvzal návrh vo výške 24 287 400 Sk (806 193,98 €). Pojednávanie konané dňa 16. 02. 2012 bolo odročené na neurčito, za účelom vyjadrenia sa odporcov k čiastočnému späťvzatiu. Dňa 25. 04. 2012 navrhovateľ doplnil čiastočné späťvzatie návrhu vo výške 24 287 400 Sk (806193,98 €) s tým, že žiadal, aby súd nariadil ďalší termín pojednávania, čo v najkratšom čase. Svoju žiadosť odôvodnil skutočnosťou, že jeho zdravotný stav sa neustále zhoršuje a epileptické záchvaty, ktorými trpí v dôsledku dopravnej nehody má pomerne často. V súčasnosti je navrhovateľ bez príjmu. Rozhodnutím Sociálnej poisťovne po dopravnej nehode bol uznaný invalidným dôchodcom s poklesom pracovnej schopnosti o 80 %, i keď bez nároku na invalidný dôchodok. Vyplatená suma by bola jeho jediným zdrojom obživy, pričom v súčasnosti má ešte vyživovaciu povinnosť voči maloletej dcére N. P., ktorá sa narodila dňa 10. 04. 2012. Do dnešného dňa nebolo vo veci rozhodnuté. ...

Konanie vedené na Okresnom súde Bratislava II pod spisovou značkou 8C/14/05 nie je právne ani skutkovo zložitá. Meritum predmetnej veci tvorí súčasť bežnej občianskoprávnej agendy súdov, o ktorej sa rozhoduje v podstatne kratších lehotách. Pokiaľ ide o správanie účastníkov konania, je treba poznamenať, že správanie sťažovateľa v konaní nespôsobilo preukázané prieťahy v predmetnom konaní. Počas celého súdneho konania sa sťažovateľ prípadne jeho právny zástupca riadne ustanovoval na pojednávania a nedal žiaden dôvod na predlžovanie súdneho konania. Viac ako 7,5 ročné súdne konania spôsobil postup súdnych orgánov v predmetnej veci tak, ako je opísaný v skutkovom stave.

Vec predložená Okresnému súde Bratislava II vyžaduje osobitnú rýchlosť konania, nakoľko ide o spor, ktorý je spojený s prostriedkami sťažovateľa na živobytie a taktiež s ohľadom na nestále sa zhoršujúci sa zdravotný stav a pretrvávajúce epileptické záchvaty, ktorými sťažovateľ trpí v dôsledku dopravnej nehody. V súčasnosti je sťažovateľ bez príjmu,

jediným príjmom je dávka v hmotnej núdzi v sume 63,07 € mesačne. Rozhodnutím Sociálnej poisťovne po dopravnej nehode bol uznaný invalidným dôchodcom s poklesom pracovnej schopnosti o 80 %, i keď bez nároku na invalidný dôchodok. Vyplatená suma by bola jeho jediným zdrojom obživy.“

Na základe uvedenej argumentácie sa sťažovateľ domáha, aby ústavný súd po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie nálezom takto rozhodol:

„1. Základné právo alebo sloboda sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov garantované čl. 84 ods. 2 Ústavy SR a čl. 6 ods. 1 Dohovoru ochrane ľudských práv a základných slobôd, v konaní vedenom Okresným súdom Bratislava II pod spisovou značkou 8C/14/05, bolo porušené.

2. Ústavný súd prikazuje Okresnému súdu Bratislava II, aby v konaní vedenom pod spisovou značkou 8C/14/05 konal bez zbytočných prietáhov.

3. Ústavný súd priznáva sťažovateľovi R. O. primerané finančné zadosťučinenie vo výške 10 000,- Eur (slovom desaťtisíc eur), ktoré je Okresný súd Bratislava II povinný zaplatiť do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

4. Ústavný súd priznáva sťažovateľovi trovy právneho zastúpenia, ktoré budú vyčíslené do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.“

Ústavný súd sťažnosť, ktorou sťažovateľ namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v napadnutom konaní, predbežne prerokoval a uznesením sp. zn. IV. ÚS 597/2012 z 22. novembra 2012 ju podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) prijal na ďalšie konanie. Následne prípisom z 10. decembra 2012 vyzval okresný súd, aby sa k sťažnosti písomne vyjadril.

Okresný súd sa k výzve ústavného súdu vyjadril prípisom sp. zn. Spr. 2183/2012 zo 16. januára 2013, v ktorom predsedníčka okresného súdu uviedla: „Oboznámením sa

s obsahom súdneho spisu, sťažnosti sťažovateľa a zadovážením si vyjadrenia zákonnej sudkyne uvádzam nasledovné.

Mám za to, že sťažnosť sťažovateľa týkajúca sa porušenia práva sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky je nedôvodná.

Z obsahu spisu vyplýva, že pokiaľ ide o dĺžku konania a vznik prípadných prieťahov v konaní, tieto boli jednoznačne spôsobené konaním sťažovateľa.

Zo strany súdu ani ďalšieho účastníka konania k vzniku prieťahov v konaní nedošlo.

S poukazom na uvedené si dovoľujem navrhnúť, aby ústavný súd sťažnosť sťažovateľa v celom rozsahu zamietol ako nedôvodnú.“

Na základe výzvy ústavného súdu sťažovateľ prostredníctvom právneho zástupcu podaním zo 4. februára 2012 k vyjadreniu okresného súdu zaujal svoje stanovisko, v ktorom uviedol: *„Nestotožňujem sa s vyjadrením Okresného súdu Bratislava II, že sťažnosť nie je dôvodná ako i s tvrdením, že pokiaľ ide o dĺžku konania a vznik prípadných prieťahov v konaní, tie boli jednoznačne spôsobené konaním sťažovateľa.*

Mám zato, že uvedením konaním porušovateľa opísaným v skutkovom stave sťažnosti došlo k porušovaniu sťažovateľovho základného práva na prejednanie veci v primeranej lehote bez zbytočných prieťahov garantovaného čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. ...

Mám zato, že konanie vedené na Okresnom súde Bratislava II pod spisovou značkou 8C/14/05 nie je právne ani skutkovo zložité. Meritum predmetnej veci tvorí súčasť bežnej občianskoprávnej agendy súdov, o ktorej sa rozhoduje v podstatne kratších lehotách.

Mám zato, že pokiaľ ide o správanie účastníkov konania, je treba poznamenať, že správanie sťažovateľa v konaní nespôsobilo prieťahy. Počas celého súdneho konania sa sťažovateľ prípadne jeho právny zástupca, ktorý bol ako ustanovený súdom tak splnomocnený sťažovateľom riadne ustanovoval na pojednávania a nedal žiaden dôvod na predlžovanie súdneho konania. Viac ako 8 ročné súdne konanie spôsobil postup súdnych orgánov v predmetnej veci tak, ako je opísaný v skutkovom stave sťažnosti.

Ak sa sťažovateľ nezúčastnil pojednávania, nezúčastnil sa ho z dôvodu zlého zdravotného stavu ako i z dôvodu, že bol nútený žiť v extrémnych podmienkach a zostal bez akýchkoľvek finančných prostriedkov.

Som toho názoru, že konanie na Okresom súde Bratislava II vyžaduje osobitnú rýchlosť konania, nakoľko ide o spor, ktorý je spojený s prostriedkami sťažovateľa na živobytie a taktiež s ohľadom na nestále sa zhoršujúci sa zdravotný stav a pretrvávajúce epileptické záchvaty, ktorými sťažovateľ trpí v dôsledku dopravnej nehody. Ďalej poukazujem nato, že u sťažovateľa došlo k vylúčeniu účasti na plnom spoločenskom, politickom, kultúrnom, športovom živote, znemožnenie výkonu povolania ako i možnosti sebavzdelávania. Sťažovateľ je vylúčený zo života v mimoriadnom rozsahu a jeho možnosti uplatnenia zanikli.

Poukazujem na skutočnosť, že sťažovateľ je bez príjmu, jediným príjmom je dávka v hmotnej núdzi v sume 63,07,- € mesačne. Rozhodnutím Sociálnej poisťovne po dopravnej nehode bol uznaný invalidným dôchodcom s poklesom pracovnej schopnosti o 80 %, i keď bez nároku na invalidný dôchodok.

Ďalej poukazujem, že sťažovateľ počas celých 8 rokov, počas ktorých sa viedlo súdne konanie bol nútený žiť v extrémnych podmienkach, dôsledky dopravnej nehody mu neumožnili viesť riadny život a boli príčinou toho, že zostal sám a bez akýchkoľvek peňažných prostriedkov a akéhokoľvek majetku. V konečnom dôsledku mám zato, že sťažovateľ, ktorý žiadnu povinnosť neporušil a domáhal sa ochrany svojich práv prostredníctvom súdu bolo porušené jeho právo na prejednanie veci v primeranej lehote, bez zbytočných prietahov.“

Na výzvu ústavného súdu účastníci konania zhodne oznámili, že súhlasia s prerokovaním veci bez ústneho pojednávania. Ústavný súd podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil od ústneho pojednávania, pretože dospel k názoru, že od neho nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci, a preto ďalej konal bez nariadenia ústneho pojednávania.

II.

Z obsahu sťažnosti a z k nej priložených písomností, z vyjadrení účastníkov konania a z obsahu na vec sa vzťahujúceho súdneho spisu ústavný súd zistil v posudzovanom období tento priebeh a stav napadnutého konania:

Dňa 14. januára 2005 sťažovateľ (žalobca) doručil okresnému súdu žalobu, ktorou sa proti žalovanej v 1. rade a proti žalovanému v 2. rade domáhal rozhodnutia o návrhu na náhradu za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia v sume 29 888 175 Sk (ďalej len „žaloba“).

Dňa 4. februára 2005 okresný súd vydal uznesenie, ktorým vyzval žalovaných na vyjadrenie k žalobe, žalovaná v 1. rade sa k návrhu vyjadrila 30. marca 2005.

Dňa 12. mája 2005 okresný súd vyzval právneho zástupcu sťažovateľa na vyjadrenie k vyjadreniu žalovaných, právny zástupca sťažovateľa sa vyjadril k vyjadreniu žalovanej v 1. rade 16. júna 2005.

Dňa 20. júna 2005 okresný súd nariadil vo veci pojednávanie, ktorého termín určil na 25. október 2005, a zároveň predvolal účastníkov konania a ich právnych zástupcov.

Dňa 1. júla 2005 právny zástupca sťažovateľa doručil okresnému súdu čiastočné späťvzatie žaloby.

Dňa 25. októbra 2005 sa uskutočnilo vo veci prvé pojednávanie, ktoré bolo odročené na 12. január 2006 s tým, že právny zástupca sťažovateľa v lehote 7 dní oznámi mená a priezviská svedkov, ktorých navrhuje vypočuť, ako aj skutočnosti, ku ktorým majú svedkovia vypovedať; rovnakú povinnosť okresný súd uložil aj žalovanej v 1. rade a právnenému zástupcovi žalovaného v 2. rade s tým, že okresný súd zároveň vyžiada z Okresnej prokuratúry Bratislava II spisový materiál týkajúci sa dopravnej nehody, ktorej účastníkom bol sťažovateľ, na čo zareagoval právny zástupca sťažovateľa 2. novembra 2005.

Dňa 30. novembra 2005 okresný súd na pojednávanie nariadené na 12. január 2006 predvolal svedkov, ktorých účastníci konania navrhovali vypočuť.

Dňa 12. januára 2006 sa uskutočnilo vo veci ďalšie pojednávanie, na ktorom právny zástupca sťažovateľa vyslovil možné pochybnosti o objektivite znaleckého posudku MUDr. O. s tým, že zároveň navrhol, aby bol v konaní vypracovaný kontrolný znalecký posudok a aby okresný súd odročil predmetné pojednávanie z dôvodu vykonania výsluchu svedkov až po výsluchu žalovaného v 2. rade. Okresný súd predmetné pojednávanie odročil a zároveň určil termín nového pojednávania na 23. február 2006.

Dňa 21. februára 2006 okresný súd zrušil termín pojednávania nariadeného na 23. február 2006 z dôvodu práceneschopnosti sudcu.

Dňa 3. marca 2006 okresný súd nariadil pojednávanie, ktorého termín určil na 13. apríl 2006.

Dňa 29. marca 2006 svedkyňa MUDr. T. doručila okresnému súdu ospravedlnenie z neúčasti na nariadenom pojednávaní.

Dňa 13. apríla 2006 sa vo veci uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo odročené na 9. máj 2006 s tým, že okresný súd uložil právnenému zástupcovi sťažovateľa oznámiť telefónne číslo sťažovateľa, ktoré používal v čase dopravnej nehody. Právnenému zástupcovi žalovanej v 1. rade okresný súd uložil povinnosť zabezpečiť účasť svedka MUDr. O.

Dňa 24. apríla 2006 okresný súd predvolal na pojednávanie nariadené na 9. máj 2006 kpt. Deáka a zároveň dožiadal obchodnú spoločnosť "S." spol. s r. o., aby v lehote 10 dní oznámila, či bol motocykel sťažovateľa vybavený automatickým rozsvetovaním svetiel; svedok kpt. D. doručil 4. mája 2006 okresnému súdu ospravedlnenie z neúčasti na pojednávaní.

Dňa 5. mája 2006 právny zástupca sťažovateľa oznámil okresnému súdu, že telefónne číslo sťažovateľa, ktoré používal v čase nehody, sa mu nepodarilo zistiť, o čom okresný súd spísal úradný záznam.

Dňa 9. mája 2006 sa uskutočnilo pojednávanie, na ktorom právny zástupca sťažovateľa predložil okresnému súdu správu z logopedického vyšetrenia z 19. októbra 2005, ako aj záznam z jeho neurologického vyšetrenia z 15. februára 2006. Okresný súd pojednávanie odročil na neurčito z dôvodu nariadenia znaleckého dokazovania, účastníkom konania uložil povinnosť, aby v lehote 14 dní predložili otázky, na ktoré má odpovedať znalec v znaleckom posudku, okresný súd zároveň rozhodol, že dožiada obchodného zástupcu spoločnosti S. na území Slovenskej republiky a urobí dopyt týkajúci sa automatického rozsvetovania svetlometov; žalovaná v 1. rade doručila okresnému súdu 23. mája 2006 podanie, v ktorom sformulovala otázky pre účely znaleckého dokazovania.

Dňa 25. mája 2006 okresný súd uznesením ustanovil vo veci znalkyňu MUDr. M. B. z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvia chirurgie na vypracovanie znaleckého posudku, MUDr. M. B. z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvia psychiatrie na posúdenie

psychického stavu sťažovateľa; znalec MUDr. M. B. doručil okresnému súdu 14. júna 2006 podanie, v ktorom oznámil, že znalecký posudok nemôže vypracovať.

Dňa 3. júla 2006 znalkyňa MUDr. B. doručila okresnému súdu vypracovaný znalecký posudok.

Dňa 10. júla 2006 okresný súd ustanovil vo veci znalkyňu MUDr. T. K. z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvia psychiatrie na posúdenie psychického stavu sťažovateľa, ktorej zároveň zaslal aj súdny spis.

Dňa 31. augusta 2006 znalkyňa MUDr. T. K. doručila okresnému súdu podanie, v ktorom mu oznámila, že vo veci nemôže vypracovať znalecký posudok z dôvodu jej odchodu do zahraničia, a zároveň okresnému súdu vrátila súdny spis.

Dňa 18. septembra 2006 okresný súd vyzval MUDr. T. K., aby oznámila, na akú dlhú dobu odchádza do zahraničia.

Dňa 26. októbra 2006 MUDr. T. K. doručila okresnému súdu podanie, v ktorom mu oznámila, že v zahraničí sa bude zdržiavať dlhodobo, a zároveň uviedla aj konkrétne dôvody.

Dňa 19. decembra 2006 okresný súd rozhodol o ustanovení znalkyne MUDr. E. Ž. z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvia psychiatrie na posúdenie psychického stavu sťažovateľa.

Dňa 27. januára 2007 okresný súd rozhodol o návrhu sťažovateľa z 23. júna 2006 na priznanie oslobodenia od platenia súdnych poplatkov tak, že mu oslobodenie od ich platenia nepriznal.

Dňa 26. februára 2007 znalkyňa okresnému súdu doručila oznámenie, v ktorom ho informovala, že v predmetnej veci nemôže vypracovať znalecký posudok z dôvodu, že jej nebol zaslaný spisový materiál.

Dňa 2. marca 2007 okresný súd zaslal znalkyni MUDr. E. Ž. súdny spis na vypracovanie znaleckého posudku.

Dňa 20. apríla 2007 znalkyňa doručila okresnému súdu podanie, v ktorom uviedla, že nemôže pokračovať v prácach na znaleckom posudku z dôvodu, že sa jej nepodarilo predvolať sťažovateľa, pretože zásielka jej bola vrátená ako nedoručená s poznámkou „adresát neznámy“.

Dňa 21. mája 2007 okresný súd dožiadal právneho zástupcu sťažovateľa, aby uviedol aktuálnu adresu pobytu sťažovateľa, na čo právny zástupca sťažovateľa 27. júna 2007 doručil okresnému súdu podanie, v ktorom uviedol, že sťažovateľ mu neoznámil zmenu adresy jeho pobytu a na jeho výzvy zasielané mu na adresu pôvodného pobytu nereaguje.

Dňa 24. júla 2007 okresný súd oznámil znalkyni, že pobyt sťažovateľa nie je známy a že ho zisťuje.

Dňa 27. augusta 2007 právny zástupca sťažovateľa doručil okresnému súdu podanie, v ktorom ho informoval o jeho novej adrese pobytu, zároveň uviedol, že túto skutočnosť oznámil aj znalkyni.

Dňa 30. augusta 2007 okresný súd dožiadanim centrálnej evidencie pobytu obyvateľov, Sociálnej poisťovne, ako aj Slovenskej pošty zisťoval adresu pobytu sťažovateľa.

Dňa 20. februára 2008 znalkyňa MUDr. Ž. vrátila okresnému súdu súdny spis s tým, že sa jej nepodarilo uskutočniť vyšetrenie sťažovateľa z dôvodu, že sa nedostavuje na vyšetrenia, na ktoré bol predvolaný.

Dňa 1. apríla 2008 okresný súd nariadil vo veci pojednávanie, ktorého termín určil na 6. máj 2008.

Dňa 6. mája 2008 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo odročené na neurčito s tým, že žalovaná v 1. rade namietala znalecký posudok vypracovaný znalkyňou MUDr. M. B. z dôvodu, že pri jeho vypracovaní znalkyňa aplikovala nesprávny právny predpis. Okresný súd ďalej nariadil znalkyni MUDr. T. Ž. vypracovať znalecký posudok a tiež nariadil ďalšie dokazovanie vo veci.

Dňa 27. mája 2008 znalkyňa MUDr. M. B. doručila okresnému súdu prepracovaný znalecký posudok, ktorý okresný súd 27. augusta 2008 doručil účastníkom konania na vyjadrenie a zároveň ich vyzval, aby sa k predmetnému znaleckému posudku vyjadrili.

Dňa 19. septembra 2008 právny zástupca sťažovateľa a 22. septembra 2008 žalovaná v 1. rade okresnému súdu doručili vyjadrenie k obsahu znaleckého posudku MUDr. M. B.

Dňa 22. októbra 2008 právny zástupca sťažovateľa oznámil okresnému súdu, že už nebude vykonávať advokátsku činnosť, pretože požiadal Slovenskú advokátsku komoru o pozastavenie jej výkonu od 1. novembra 2008 a z uvedeného dôvodu aj ukončil právny vzťah so sťažovateľom.

Dňa 11. februára 2009 okresný súd ustanovil sťažovateľovi právneho zástupcu z radov advokátov. Sťažovateľ si však uznesenie, ktorým mu okresný súd ustanovil právneho zástupcu, neprevzal.

Dňa 24. februára 2009 okresným súdom ustanovená právna zástupkyňa sťažovateľa podala proti predmetnému uzneseniu okresného súdu odvolanie z dôvodu, že od 1. novembra 2008 má na základe vlastnej žiadosti pozastavený výkon advokácie.

Dňa 12. marca 2009 okresný súd zrušil uznesenie o ustanovení právneho zástupcu.

Dňa 6. mája 2009 okresný súd ustanovil sťažovateľovi právneho zástupcu z radov advokátov JUDr. M. C. Sťažovateľ si uznesenie o ustanovení právneho zástupcu neprevzal.

Dňa 5. júna 2009 sťažovateľ udelil advokátovi JUDr. P. Š. splnomocnenie na zastupovanie v napadnutom konaní.

Dňa 7. júna 2009 okresný súd na základe odvolania podaného sťažovateľom zrušil uznesenie, ktorým mu ustanovil za právneho zástupcu JUDr. M. C.

Dňa 28. októbra 2009 okresný súd uznesením sp. zn. 8 C 14/2005 z 28. októbra 2009 čiastočne zmenil uznesenie sp. zn. 8 C 14/2005 z 19. decembra 2006, ktorým znalkyni MUDr. T. Ž. určil otázky, na ktoré mala odpovedať v znaleckom posudku, z dôvodu, že počas konania nastali nové skutočnosti, ktoré znalkyňa 23. marca 2010 oznámila okresnému súdu, a to že sťažovateľ ani nikto z jeho rodinných príslušníkov v danej veci nespolupracuje a že znalecký posudok nevie v lehote 15 dní vypracovať. Znalkyňa vzhľadom na rozsiahlosť spisového materiálu požiadala okresný súd o predĺženie lehoty na jeho vypracovanie na 30 dní.

Dňa 23. marca 2010 okresný súd vo veci nariadil pojednávanie, ktorého termín určil na 6. máj 2010.

Dňa 23. apríla 2010 právny zástupca sťažovateľa doručil okresnému súdu podanie, v ktorom ho informoval o odvolaní jeho splnomocnenia zo strany sťažovateľa.

Dňa 6. mája 2010 sťažovateľom zvolený právny zástupca JUDr. M. J. prostredníctvom elektronickej pošty okresnému súdu zaslal ospravedlnenie neúčasti z dôvodu prevzatia právneho zastúpenia.

Dňa 6. mája 2010 okresný súd uskutočnil informatívny výsluch sťažovateľa.

Dňa 25. mája 2010 znalkyňa MUDr. T. Ž. doručila okresnému súdu podanie, v ktorom mu oznámila dôvody, pre ktoré nevypracovala znalecký posudok, a zároveň uviedla predpokladaný termín jeho vypracovania.

Dňa 11. mája 2010 sťažovateľ udelil advokátovi JUDr. L. J., splnomocnenie na zastupovanie v napadnutom konaní, o čom právny zástupca sťažovateľa informoval okresný súd podaním doručeným mu 21. júna 2010.

Dňa 31. augusta 2010 okresný súd zaslal účastníkom konania na vyjadrenie znalecký posudok MUDr. Ž., žalovaná v 1. rade sa vyjadrila k znaleckému posudku MUDr. T. Ž. 7. októbra 2010.

Dňa 13. septembra 2010 sťažovateľ doručil okresnému súdu podanie, v ktorom ho žiadal, aby mu zrušil všetkých právnych zástupcov a ustanovil mu právneho zástupcu.

Dňa 28. septembra 2010 okresný súd sťažovateľovi uznesením ustanovil právneho zástupcu z radov advokátov JUDr. M. C.

Dňa 14. januára 2011 okresný súd zaslal znalkyni MUDr. T. Ž., ako aj právnemu zástupcovi sťažovateľa vyjadrenie žalovanej v 1. rade s tým, aby v lehote 15 dní k predmetnému vyjadreniu zaujali stanovisko.

Dňa 15. februára 2011 znalkyňa MUDr. T. Ž. doručila okresnému súdu doplnenie znaleckého posudku.

Dňa 30. marca 2011 JUDr. P., doručil okresnému súdu podanie, v ktorom ho informoval o udelení splnomocnenia na zastupovanie sťažovateľa v napadnutom konaní.

Dňa 10. mája 2011 advokátka JUDr. T. M. doručila okresnému súdu podanie, v ktorom ho informovala o udelení splnomocnenia na zastupovanie sťažovateľa v predmetnom konaní.

Dňa 25. júla 2011 okresný súd vo veci nariadil pojednávanie, ktorého termín určil na 14. september 2011.

Dňa 14. septembra 2011 okresný súd vykonal informatívny výsluch sťažovateľa a nariadil ďalšie pojednávanie, ktorého termín určil na 24. november 2011.

Dňa 23. septembra 2011 sťažovateľ oznámil okresnému súdu, že vo veci si zvolil za právneho zástupcu JUDr. P., ktorému udelil splnomocnenie na zastupovanie v napadnutom konaní.

Dňa 21. októbra 2011 advokátka JUDr. T. M. oznámila okresnému súdu skončenie právneho zastupovania sťažovateľa v napadnutom konaní.

Dňa 24. októbra 2011 sťažovateľ doručil okresnému súdu podanie, v ktorom ho žiadal, aby zrušil uznesenie, ktorým mu bol ustanovený za právneho zástupcu advokát JUDr. M. C.

Dňa 27. októbra 2011 žalovaná v 1. rade doručila okresnému súdu vyjadrenie k podaniu sťažovateľa z 24. októbra 2011.

Dňa 22. novembra 2011 právny zástupca sťažovateľa JUDr. P. doručil okresnému súdu podanie, v ktorom žiadal, aby okresný súd odročil pojednávanie nariadené na 24. november 2011 z dôvodu zabezpečenia zdravotnej dokumentácie sťažovateľa.

Dňa 24. novembra 2011 sa uskutočnilo pojednávanie vo veci s tým, že účastníci konania vyhlásili, že je možnosť vyriešiť predmetnú záležitosť mimosúdnu cestou, a na ten účel požiadali okresný súd o odročenie pojednávania o jeden mesiac. Okresný súd následne nariadil nový termín pojednávania na 16. február 2012.

Dňa 28. decembra 2011 žalovaná v 1. rade doručila okresnému súdu podanie, v ktorom ho informovala o výsledkoch mimosúdneho rokovania účastníkov konania s tým, že predmetné rokovania nevyústili do mimosúdnej dohody.

Pred nariadeným termínom pojednávania právny zástupca sťažovateľa predložil do súdneho spisu znalecký posudok vypracovaný MUDr. D., PhD., týkajúci sa bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia sťažovateľa, ako aj znalecký posudok vypracovaný MUDr. D. M. a MUDr. L. I., PhD., týkajúci sa zhodnotenia duševného stavu sťažovateľa.

Dňa 16. februára 2012 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo odročené na neurčito s tým, že právny zástupca sťažovateľa mal oznámiť v lehote 15 dní adresu autorizovaného servisu predajcu motocyklov S.; právnenému zástupcovi žalovanej v 1. rade, ako aj právnenému zástupcovi žalovaného v 2. rade okresný súd uložil lehotu jeden mesiac na naštudovanie znaleckých posudkov sťažovateľa, aby sa v tejto lehote k predmetným znaleckým posudkom aj vyjadrili, vyjadrenie zaslali okresnému súdu a oznámili návrhy na ďalší procesný postup.

Dňa 22. marca 2012 žalovaná v 1. rade doručila okresnému súdu vyjadrenie k znaleckým posudkom.

Dňa 25. apríla 2012 právny zástupca sťažovateľa doručil okresnému súdu čiastočné späťvzatie žaloby.

Dňa 4. mája 2012 okresný súd nariadil pojednávanie, ktorého termín určil na 13. september 2012.

Dňa 13. septembra 2012 sa uskutočnilo vo veci pojednávanie, na ktorom okresný súd rozhodol o ukončení dokazovania vo veci a následne na to rozsudkom rozhodol vo veci samej tak, že konanie v časti o zaplatenie sumy 24 333 225 Sk (807 715,09 €) zastavil, žalovaným v 1. a 2. rade uložil povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť sťažovateľovi 2 912 925 Sk (96 691,40 €) a vo zvyšku návrh zamietol.

Dňa 23. októbra 2012 žalovaný v 1. rade a 25. októbra 2012 sťažovateľ podali proti rozsudku č. k. 8 C 14/2005-500 z 13. septembra 2012 prostredníctvom okresného súdu odvolanie, o ktorom dosiaľ nebolo rozhodnuté.

III.

Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal. ...

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'učinenie.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných priet'ahov...

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná...

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže priznať tomu, koho základné právo alebo sloboda sa porušili, aj primerané finančné zadost'učinenie.

Ústavný súd si pri výklade práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie veci v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (m. m. II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03).

Ústavný súd pri rozhodovaní o ústavných sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (a rovnako aj práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru) vychádza zo svojej ustálenej rozhodovacej činnosti, podľa ktorej účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstráni. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu (m. m. I. ÚS 41/02).

Základnou povinnosťou súdu a sudcu je preto zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie.

Podľa § 6 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) je súd povinný postupovať v súčinnosti so všetkými účastníkmi konania tak, aby ochrana ich práv bola rýchla a účinná.

Podľa § 100 ods. 1 OSP len čo sa konanie začalo, postupuje v ňom súd i bez ďalších návrhov tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá.

Podľa § 117 ods. 1 OSP sudca je povinný robiť vhodné opatrenia, aby sa zabezpečilo splnenie účelu pojednávania a úspešné vykonanie dôkazov.

Podľa § 119 ods. 1 OSP sa pojednávanie môže odročiť len z dôležitých dôvodov.

Ústavný súd pri posudzovaní otázky, či v konaní pred všeobecným súdom došlo k porušeniu základného práva účastníka konania na prerokovanie jeho veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy alebo práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, vždy vychádza z konkrétnych okolností každého posudzovaného prípadu, zohľadňujúc pritom, v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (m. m. IV. ÚS 74/02, III. ÚS 111/02, III. ÚS 142/03, II. ÚS 196/06), základné kritéria, ktorými sú právna a faktická zložitosť veci, o ktorej všeobecný súd rozhoduje, správanie účastníka súdneho konania a postup všeobecného súdu v konaní. V súlade s judikatúrou ESLP ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (m. m. I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02).

1. Pri posudzovaní právnej a faktickej zložitosti veci podľa prvého kritéria ústavný súd konštatuje, že konanie vzhl'adom na jeho predmet, t. j. rozhodovanie o návrhu na

náhradu za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia, má pre sťažovateľa nepochybne mimoriadny význam, čo v súlade s doterajšou judikatúrou ústavného súdu vyžaduje od všeobecných súdov zvýšenú starostlivosť, a teda aj vyššiu mieru rýchlosti priebehu tohto typu konania (m. m. II. ÚS 125/06, II. ÚS 53/04, IV. ÚS 366/2011, IV. ÚS 151/04, IV. ÚS 9/05, III. ÚS 329/2011, rozsudok ESĽP Stefanova proti Bulharsku z 11. januára 2007).

Pokiaľ ide o posúdenie právnej zložitosti veci, ústavný súd poukazuje na to, že vec tvorí štandardnú súčasť rozhodovacej agendy všeobecných súdov a v zásade nie je právne zložitá. Podklad pre rozhodnutie tvorí súdnou praxou ustálená a bežne používaná právna úprava. Výklad a používanie tejto právnej úpravy je stabilizovaný a na predmetný spor sa vzťahuje dostatok judikatúry všeobecných súdov.

Z hľadiska skutkovej zložitosti veci ústavný súd uvádza, že v danom prípade pre rozhodnutie v merite veci bolo potrebné vykonať výsluch svedkov, a najmä vykonať viaceré znalecké dokazovania, čo bezpochyby zvyšuje stupeň skutkovej náročnosti veci, aj keď táto okolnosť sama osebe nie je v zásade spôsobilá odôvodniť doterajšiu dĺžku namietaného konania (m. m. IV. ÚS 41/07, IV. ÚS 40/09, IV. ÚS 366/2011, III. ÚS 329/2011, rozsudok ESĽP Škodáková proti Českej republike z 21. decembra 2004, rozsudok ESĽP Voleský proti Českej republike z 29. júna 2004).

2. Ústavný súd pri hodnotení správania sťažovateľa v napadnutom konaní vychádzal z toho, že v posudzovanom prípade ide o spor, v ktorom je každý účastník povinný postupovať podľa § 6 a § 120 ods. 1 OSP a vyvíjať všetko úsilie na súčinnosť so súdom tak, aby súd mohol o ochrane uplatneného práva rozhodnúť v súlade so zákonom a aj v primeranom čase. Ústavný súd v tejto súvislosti poukazuje na to, že k právu účastníka konania na efektívny, rýchly a účelný postup súdu v konaní pristupuje aj jeho procesná povinnosť prispievať k dosiahnutiu účelu súdneho konania včasným reagovaním na pokyny súdu a oznámením potrebných skutočností.

Z prehľadu jednotlivých úkonov okresného súdu (časť II tohto nálezu) je zrejmé, že sťažovateľ svojím správaním nepochybne negatívne prispel k doterajšej dĺžke napadnutého konania najmä tým, že nebolo možné zistiť adresu jeho pobytu, a tým ho súdnou znalkyňou predvolať na posúdenie jeho duševného stavu, ale aj následným neposkytnutím potrebnej súčinnosti súdnej znalkyni (porovnaj rozsudok ESLP Maršálek proti Českej republike zo 4. apríla 2006, rozsudok ESLP Voleský proti Českej republike z 29. júna 2004), opakovanou zmenou zvolených alebo okresným súdom mu ustanovených právnych zástupcov, čo tiež prispelo k doterajšej dĺžke napadnutého konania (m. m. rozsudok ESLP Koptavá proti Českej republike z 2. decembra 2003).

3. Napokon sa ústavný súd zaoberal hodnotením postupu okresného súdu v napadnutom konaní. Ústavný súd v tejto súvislosti konštatuje, že z prehľadu procesných úkonov uvedených v časti II tohto nálezu vyplýva, že okresný súd konal vo veci v zásade priebežne a plynulo, avšak s ohľadom na osobitný charakter predmetu konania a najmä na stav dokazovania, ktorý vyplýval zo súdneho spisu, je potrebné považovať doterajšiu namietanú dĺžku napadnutého konania za neprimeranú. Ústavný súd poukazuje tiež na čiastočne nesústreďený postup okresného súdu pri ustanovovaní právneho zástupcu sťažovateľa (hoci táto skutočnosť však nemala zásadný vplyv na celkovú doterajšiu dĺžku namietaného konania), keď sťažovateľovi ustanovil právneho zástupcu, ktorý mal už v čase vydania uznesenia o jeho ustanovení pozastavený výkon advokácie.

K tvrdeniu okresného súdu vo vyjadrení k sťažnosti, podľa ktorého „[z] obsahu spisu vyplýva, že pokiaľ ide o dĺžku konania a vznik prípadných prietahov v konaní, tieto boli jednoznačne spôsobené konaním sťažovateľa“, ústavný súd uvádza, že v okolnostiach daného prípadu ani nedostatočná procesná aktivita sťažovateľa nezbavila okresný súd povinnosti využiť všetky zákonné prostriedky na jeho aktivizáciu, najmä poriadkové opatrenia, a tým aj zodpovednosti za celkovú doterajšiu dĺžku napadnutého konania.

Ústavný súd po komplexom posúdení všetkých okolností daného prípadu [z hľadiska skutkovej náročnosti veci, správania sťažovateľa, postupu okresného súdu (čiastočná nesústreďenosť, ako aj nevyužitie všetkých procesných možností na zabezpečenie

podkladov pre rozhodnutie), zohľadňujúc pritom charakter a význam predmetu napadnutého konania pre sťažovateľa] dospel k názoru, že doterajšia dĺžka napadnutého konania osem rokov bez vydania meritórneho rozhodnutia, a to práve s ohľadom na osobitný charakter a význam predmetu konania pre sťažovateľa, je vo svojom dôsledku porušením sťažovateľom označeného základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jeho veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Ústavný súd preto rozhodol tak, ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto nálezu (bod 1), t. j. že sťažovateľom označené práva porušené boli.

IV.

Sťažovateľ okrem vyslovenia porušenia označených práv žiadal, aby ústavný súd prikázal okresnému súdu konať vo veci bez zbytočných prietahov, a tiež sa domáhal aj priznania primeraného finančného zadosťučinenia a náhrady trov právneho zastúpenia.

Ak ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnosti fyzickej osoby alebo právnickej osoby podľa čl. 127 ods. 2 ústavy vysloví, že k porušeniu práva alebo slobody došlo právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom, prípadne nečinnosťou, zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah, prípadne prikáže tomu, kto právo alebo slobodu porušil, aby vo veci konal.

Pretože napadnuté konanie bolo v čase rozhodovania ústavného súdu o sťažnosti na okresnom súde už skončené, neprichádzalo do úvahy, aby ústavný súd prikázal okresnému súdu v napadnutom konaní konať bez zbytočných prietahov. Ústavný súd preto rozhodol tak, ako to je uvedené v bode 4 výrokovej časti tohto nálezu.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy môže ústavný súd zároveň na žiadosť osoby, ktorej práva boli porušené, rozhodnúť o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia.

Podľa § 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde ak sa sťažovateľ domáha primeraného finančného zadosťučinenia, musí uviesť rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho

domáha. Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

Sťažovateľ v sťažnosti žiadal priznať primerané finančné zadosťučinenie v sume 10 000 €. Tento návrh odôvodnil s poukazom najmä na doterajšiu dĺžku napadnutého konania a osobitný charakter predmetu konania.

Cieľom finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje nielen vyslovenie porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez pokračujúceho porušovania základného práva (m. m. IV. ÚS 210/04). Podľa názoru ústavného súdu vzhľadom na okolnosti daného prípadu prichádza do úvahy priznanie finančného zadosťučinenia. Pri určení finančného zadosťučinenia ústavný súd vychádza zo zásad spravodlivosti aplikovaných ESĽP, ktorý spravodlivé finančné zadosťučinenie podľa čl. 41 dohovoru priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu.

S prihliadnutím na doterajšiu dĺžku konania okresného súdu (osem rokov) a berúc do úvahy konkrétne okolnosti daného prípadu, povahu veci, t. j. čo je pre sťažovateľa „v stávke“, ako aj istý negatívny podiel sťažovateľa na jednej strane, ústavný súd považoval priznanie sumy 2 000 € sťažovateľovi za primerané finančné zadosťučinenie podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde. Ústavný súd preto rozhodol tak, ako to je uvedené v bode 2 výrokovej časti tohto nálezu.

Ústavný súd rozhodol napokon podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde aj o úhrade trov konania sťažovateľa, ktoré mu vznikli v súvislosti s právnym zastupovaním advokátom JUDr. I. P., B., v konaní pred ústavným súdom.

Sťažovateľ žiadal, aby mu bola priznaná úhrada trov konania v sume 269,58 € za dva úkony právnej pomoci (prípravu a prevzatie veci a podanie sťažnosti ústavnému súdu)

podľa § 1 ods. 3, § 11 ods. 2, § 14 ods. 1 písm. a) a b) a § 16 ods. 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“). Sťažovateľ tak celkovo žiadal, aby mu ústavným súdom bola priznaná úhrada trov konania vo výške 323,50 € vrátane DPH.

Ústavný súd konštatuje, že trovy konania požadované sťažovateľom neprekračujú sumu, ktorá mu prislúcha podľa vyhlášky, a preto mu priznal ním požadovanú úhradu trov konania. Priznanú úhradu trov konania je okresný súd povinný uhradiť na účet advokáta JUDr. I. P., B. [§ 31a zákona o ústavnom súde v spojení s § 149 OSP (bod 3 výroku tohto nálezu)].

V zmysle čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, je potrebné pod právoplatnosťou rozhodnutia uvedenou vo výroku tohto rozhodnutia rozumieť jeho doručenie účastníkom konania.

Zo všetkých uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto nálezu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 26. apríla 2013